

ЯВЛЕНИЕ IV.

Иеронимъ и Сганарель.

Иерон. Радвамъ се, Господинъ Сганареле, за дѣто ви намирамъ още тука. Срѣшнатъхъ на пѣтя единъ златаръ, който, като се научилъ че искате единъ драгоцѣненъ пѣрстенъ, за да го принесете на богинята си, моли ме да дойда да ви обадж, че той продава единъ такъвъ какъвто вие искате. Побързхъ прочее да ви извѣстѣхъ за да преварите, защото оня диямантъ се отличава отъ другитъ, както и Г-жица Доримена помежду дѣвойкитъ.

Сган. Не бързае, Господинъ Иерониме.

Иерон. Какъ! што ште каже това; дѣ остана приятелю, горѣштината, която имахте преди малко време.

Сган. Преди малко, братко, начна да истинва сърцето ми, на което не знамъ причината. После схмъ втрештенъ отъ единъ сънъ когото видѣхъ вчера: знаете ли че еъништата еж огледала, въ които вижда човѣкъ сичко което може да му се случи. Сънувахъ че се намирахъ въ корабъ, разиграванъ отъ бурно море, и че. . . .

Иерон. Опростете Господинъ Сганареле, за дѣто не могж да ви слушамъ. Дойде ми на умъ за една важна работа, и немамъ време да остана тука повече. Относително за свадбата ви, имате тука двама мѣдри съѣди, двоица философи, отъ които можете да приемете най-добритъ съвѣти. Ште можете да сравнитъ мнѣнията имъ, и да изберете по-доброто, като както знаете и двамата имжтъ разни начала. Колкото за мене, задоволявамъ се съ съвѣтитъ, които ви дадохъ, и остаямъ вашъ покоренъ слуга. (*Отива си*).

Сган. Истина, трѣбва да има правда. Говори умно, и е човѣкъ по-уменъ отъ колкото го мислехъ. Не штж да направѣж злѣ, ако отида да намѣрж ония човѣци и да поискамъ мнѣнието имъ.